

noigtig falder sammen, men det kunde dog forvolde ikke ringe Uleilighed, om et af Rigerne i denne Henseende kom langt forud for eller langt bag efter de andre. Der bør derfor efter vor Mening fastsættes en Tid, inden hvilken Overgangen til det nye Myntsystem i det Seneste skal have fundet Sted, og da der ved Fastsættelsen af dette Tidspunkt maa tages tilbørligt Hensyn til, at der i alle Rigerne maa forhandles med de lovgivende Forsamlinger og erhverves disses Beslutning saavel om Sagen i Almindelighed som om mange enkelte Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med den, inden de egentlige Forberedelser til Overgangen kunne tage deres Begyndelse, have vi ikke troet at kunne foreslaa dette Tidspunkt sat tidligere end til Udgangen af Aaret 1873. Det er imidlertid indlysende, at der herved ikke er tænkt paa Gjennemførelse af alle de med det nye Systems Indførelse forbundne Foranstaltninger, men kun paa dem af disse, der ere de væsentligste, nemlig Indførelsen af den nye Regningsenhed og Udgangen til at kunne benytte Guld som lovligt Betalingsmiddel. Bestemmelserne om disse to Punkter kunne nemlig træde i Kraft, uden at nogen forud bestemt Mængde enten af den nye Hovedmynt eller af den nye Skillemynt er bleven udpræget, idet Tilstedeværelsen af en større Mængde af begge inden Overgangen kun er nødvendig under den Forudsætning, at man vil iværksætte en pludselig Overgang fra den rene Sølvmyntfod til den rene Guldmyntfod. Naagt en saadan pludselig Overgang vilde medføre adskillige Fordele, vilde den ogsaa medføre adskillige Dffre, og Kommissionen vilde ikke se noget Betænkeligt ved, om der indtraadte en Mellempæriode, i hvilken der var dobbelt Myntfod tilstede i et eller flere af de skandinaviske Riger, og under hvilken det kunde være overladt ethvert af Rigerne at fastsætte Tidspunktet, fra hvilket saavel offentlige Regnskaber som de private, der føres i autoriserede Bøger, skulle føres efter det nye Myntsystem. Den Tilstand, i hvilken hver Debitor efter eget Valg kan betale enten i den Hovedmynt af Guld eller i den Hovedmynt af Sølv, hvoraf han er i Besiddelse, er, som bekendt, den regulære Tilstand i flere af de Lande, hvis Mynt- og Pengevæsen er mest udviklet, og forsvares i disse endog af mange indsigtsfulde Mænd som en vedvarende Foranstaltning. Denne Betragtning deler Kommissionen vel ingenlunde; men at den dobbelte Myntfod uden Fare kan benyttes i en kort Overgangstilstand og i en saadan endog stifte sin Nytte, er os ikke tvivlsomt. Dersom der altsaa nu bestemmes, at i alle tre Riger den nye Regningsenhed skal være indført, og Udgang være aabnet til at benytte Guldmynt som lovligt Betalingsmiddel inden Udgangen af Aaret 1873, da vil det baade staa det enkelte Rige frit, om det skjønnes hensigtsmæssigt, at lade disse Foranstaltninger indtræde tidligere end Aarets Slutning og nærmere at bestemme, om det strax vil gaa over til den rene Guldmyntfod, eller foreløbig kun til en blandet Guld- og Sølvmyntfod. At den Tilstand, som opstaar, naar det sidste Alternativ vælges, ikke bliver en varig Tilstand i noget af Rigerne, er imidlertid af Interesse for dem alle, og for at forebygge dette have vi foreslaaet, at der, efter at den nye Regningsenhed er indtraadt, og der er aabnet Udgang til at benytte Guld som lovligt Betalingsmiddel, ikke maa finde nogen Udmyntning Sted efter de for Tiden i Rigerne bestaaende Myntsystemer, og til samme Formaaelse tjener den af os foreslaaede Bestemmelse, at alle hidtil som lovligt Betalingsmiddel i Rigerne benyttede Sølv-, Bronze- og Kobbermynter inden Udgangen af Aaret 1878 skulle have ophørt at være lovligt Betalingsmiddel i vedkommende Rige; allerede en rum Tid, inden dette Tidspunkt er naaet, maa selvfølgelig den dobbelte Myntfod være ophørt, og den rene Guldmyntfod være indført i alle tre Riger.

Forsaaendts nu de høie Regjeringer maatte blive enige om at afslutte en Overenskomst paa det her udviklede Grundlag, tillade vi os at foreslaa, at dens Varighed ikke fastsættes til kortere Tid end 10 Aar, og at der efter den Tid mindst gives 1 Aars Varjel for Opfyldelsen. Vi henlede derhos Opmærksomheden paa, at et Aar vil være for kort Tid til Indfrielsen af den i vort Forlags Artikel 11 omhandlede gjensidige Forpligtelse til Indløsning af slidt Mynt og Skillemynt, og at Tidsrummet for denne derfor i Tilfælde af Op-